

לאור ההלכה

להאיר את הדרך לעובדה ולמעשה
עפ"י מורנו ר' נתן מברסלב
בספר ליקוטי הלכות

ישב בְּדַד וְיָדָם

עקר האדם שהוא הדעת האמתית לעסק בתורה ותפלה ועבודת ה' בכל יום ויום ולא ידחה עצמו מיום לחברו וכמו שמוכר על פסוק היום אם בקולו תשמעו היום ויקרא וזהו ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש וכו'. כי הנפש הוא אצל האדם בבחינת שכיר יום כי הנפש עושה כל פעלת הגוף כי אין להגוף שום תנועה וחיות כי אם על ידי הנפש. ומי שזוכה לילך בדרך הקדש פראוי לבטל הגוף לגמרי לגבי הנפש אזי הנפש הוא בבחינת מלך כי הוא מולך על הגוף ואז הוא בן חורין בבחינת כל ישראל בני מלכים הם. אבל כשחש ושלום אינו מבטל גופו לגמרי נגד נפשו אזי הנפש אצל הגוף כעבד שעושה הנפש כל פעלת הגוף כעבד וכשכיר וזה בחינת כעבד ישאף על וכשכיר יקנה פעלו (איוב). ואזי צריך האדם לרחם על נפשו שעל כל פנים לא יגזל ויעטק חס ושלום לגמרי את נפשו ולתן לו על כל פנים שכירותו דהיינו שעל כל פנים יתן להנפש בכל יום כמה

כמה טוב ה' בידוד!...

בעצמם מתקרבים ומתדבקים אליו יתברך".
(שיחות הר"ן קצ"ד) והקב"ה שהוא טוב ומטיב רוצה רק בטובתו,

אז עכשיו זה הזמן שעלינו להתבונן איזה אושר אנו מחפשים והיכן נמצא האושר הזה, בעצם יש לנו שני מצבים בעולם יש 'עבדות' ויש 'חירות', וכל מלחמת האדם הוא רצון לצאת מעבדות לחרות, עבדות זה להיות מובל ע"י כל גורם שהוא, כי כל מה שאדם רוצה בחייו נובע מזה שהוא רוצה לשלוט בחייו, לשלוט על מצב רוחו ולשלוט על מצב גופו, ועל זה הדרך פחות או יותר מתבסס כל רצונותיו ולהיפך - כל אכזבותיו של האדם,

השאלה, האם אנו אכן מכירים את האדם שהצליח באמת להיות בן חורין? והתשובה נמצאת דווקא בתקופה העכשוית שאנשים מסתגרים בביתם בעל כורחם מפאת הפחד השורר בחוץ, איך אנחנו מרגישים בבית? בני מלכים או עבדים? זוהי בדיוק התשובה האם אנו עבדים או בני חורין, המצב הנוכחי משקף את האמת לאמיתה האם 'חירות' שאנו מחפשים תמיד 'בחוץ' נמצאת גם אצלנו בפנים?

מסתבר שהרבה מאיתנו עשו טעות גדולה והחלפנו בין המושג 'עבדות' ל'חירות', ואולי הגיע זמנינו להיגאל ומה יצא הדבר של ה"קורונה" למען נצא בהזדמנות זאת מעבדות לחירות ומחושך לאור גדול, כי באמת כל אחד מאיתנו רוצה 'חירות' וכל מה שאנו וכמעט כל מה שאנשים עושים בחיים זה רק בשביל להרגיש יותר ויותר חירות, ובאמת כל זה נובע מפנימיות רצונו הטוב להיות בני חורין כי אכן זוהי מהותנו האמיתית להיות בן חורין בבחינת כל ישראל בני מלכים הם, אך אולי התבלבלנו היכן נמצא החירות ושמה רדפנו אחרי העבדות,

הרבה חושב האדם במשך היום על מי אני? מה הערך שלי? מה המעמד שלי בחברה? זה עיקר החיות של האדם זה נותן לו כח לקום בבוקר, אדם קם והולך לעבודה ויש לו משרה מסויימת ואולי גם בקרוב הוא ישתדרג... תהיה לו העלאה במשכורת.. אנשים בעצם משתמשים במעטפות החיצוניות בכדי להרגיש שהם שווים, הם משתמשים ברכב הנוצץ להרגיש טוב יותר, משתמשים בכסף בכדי להרגיש תענוגים, ומשתמשים במשרה להרגיש שהם שולטים ושווים, וכך מתנהלים החיים כשכל אחד מתעטף בבוקר עם המעטפת שהוא בחר ומתחיל את יומו, וזוהי שיגרת החיים!

האם אכן זהו מהות האדם? האם אלו החיים המאושרים עלי אדמות? אז ברוכים הבאים ל.. "קורונה" האורח שבא להוכיח לנו שזה לא בדיוק כך כמו שחשבנו, מה עושה לנו ה"קורונה"? האם החיים שלנו נשאר אלו דבר? או שמא ה"קורונה" חוזרת ומשפיעה עד עומק הנפש שלנו..

ה"קורונה" באה וממוטטת כל יסוד כלכלי וכל מעמד חברתי כשאנשים נכנסים אחד אחרי השני ל"חופשות" ונכנסים לבידוד ביתי ופוגשים רק את נשמתם, וזה קשה ומאוד לא פשוט, אבל זו הזדמנות נדירה ביותר לאדם להתחיל להבין שכל מה שהצדיקים גילו לנו נוכל יותר להבין את כוונתם ולראות עד כמה האושר שלנו היה תלוי במצב ומקום, ונוכל בהזדמנות זו לעלות על הרכבת אל הגאולה וסוף כל סוף נרגיש את ישועתנו האמיתית, ונדע 'אושר' מה היא..

אז קבלו בברכה את ה.. "קורונה" שיש לו גם בשורה טובה עבורינו, כי בוודאי ה' יתברך אינו עושה דבר רע ח"ו "כי כל היסורים אינם כלום נגד זה ועל ידם

מצות ומעשים טובים ותורה ותפלה וכו' כפי חובת היום. כי בודאי מהראוי שיעשה רק צרכי הנפש ויבטל הגוף לגמרי כמו שאיתא בזהר הקדוש זכאה מאן דלא אתהני מדיליה בלום כי צריך לשתם עיניו מחיזו דהאי גלמא לגמרי ואז הוא בבחינת מלך וכן חורין כנ"ל. אבל פשלא זכה לזה והנפש בבחינת עבד וכשכיר כנ"ל אזי צריך האדם לזהר על כל פנים שלא לעשקו ושלא לגזלו לגמרי חס ושלום וזהו בחינת לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיק וכו' ולא זו אף זו אתה צריך לזהר ביומו תתן שכרו וכו' שלא תאמר שתסלק שכירת הנפש לאחר היום כמו שמצינו בכמה בני אדם שאומרים היום אי אפשר להתפלל היום אי אפשר ללמוד ולעסק בעבודת ה' ומדחין עצמן מיום ליום. ועל זה מזהיר הפסוק ביומו תתן שכרו ביומו דיקא ולא תבא עליו השמש כי העקר צריכין לזהר ליצאת חובת היום בבחינת היום אם בקולו תשמעו כי לית יום דלית בה טוב וכו' וכמו שמבאר במקום אחר כי בכל יום מאיר אור הגנוז וכו' ונמשך סיוע גדול מלעלא וכו' בבחינת חסדי ה' כי לא תמנו וכו' חדשים לפקרים וכו': וכן בעבודת ה' יבטח ויחכה כי בודאי גם היום יוכל לחטף איזה טוב אמתי ויחתר ויכסף ברצון חזק עד שיזכה גם ביום זה לטוב אמתי ולא יאבד יום מימיו חס ושלום. וזה בחינת ואברהם זקן פא בימים, זקן זה בחינת שכל הכולל בחינת זה קנה חכמה כי שם עקר קנין החכמה האמתית כי זה השכל הכולל

ליקוטי הלכות חו"מ חלק ב' הלכות שכירות פועלים ל"א

את זה הוא מרגיש התמוטטות מפני שהוא עבד ואינו באמת מלך ששולט על חייו, כי כשאינו מבטל גופו לגמרי נגד נפשו אזי הנפש אצל הגוף כעבד שעושה הנפש כל פעלת הגוף כעבד וכשכיר וזה בחינת כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו

אך אם נרצה להיות באמת בני מלכים כראוי לנו להיות בן חורין בבחינת כל ישראל בני מלכים הם, אזי נצטרך ללכת בדרך הקדש כראוי לבטל הגוף לגמרי לגבי הנפש שלא הגוף והרוח שיש בחוץ הוא יתן לנו את השמחה והסיפוק, אלא נוכל להרגיש טוב עם עצמינו לבד עם ה' יתברך ולהבין שהיא המציאות העיקרית שקיימת בעולם והיא היא המזינה את הנפש שלנו,

וכן נוכל לשבת ב'בידוד' ובהתבודדות עם נפשינו ועם ה' יתברך ולקבל חיות רק מזה שה' יתברך מנהיג את העולם, לצפות כל בוקר מהחלון ולהבין סוף סוף שלא הריצה השיגרתית אחרי הסיפוקים למיניהם היא הנותנת לי 'מלכות' אלא המלך האמיתי היא הנפש העשירה שלי שיודעת את הבורא ומכירה בו ומתפעמת מגדולת ה' ובריאתו והנהגתו, והוא המלך האמיתי, וכמה אושר וכיף הוא שאני הקטן עבד למלך כזה נפלא שברוח פיו הביא את ה"קורונה" להראות לכולם את מלכותו וברחמים גדלים אקבצך (ישעיה נ"ד) להציל אותנו מכל מחלה ופגע, ולהביאינו לגאולה שלימה, ורק אזי הנפש הוא בבחינת מלך כי הוא מולך על הגוף ואז הוא בן חורין בבחינת כל ישראל בני מלכים הם, אבל כשחס ושלום אינו מבטל גופו לגמרי נגד נפשו אזי הנפש אצל הגוף כעבד שעושה הנפש כל פעלת הגוף כעבד וכשכיר וזה בחינת כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו (איזב)

אנשים נוהגים לקרוא 'חירות' כסף, הנאה, קצת כבוד, ציפיה למחמאה, תענוגות, ואז רודפים כולם אחרי דברים אלו במשך ימים ושנים, אך משום מה לא ממש מגיעים ל"חירות" או מפני שלא מרגישים לעולם מסופק ותמיד יש בנו רצון לחירות גדולה יותר "כי אין אדם מת וחצי תאוותו בידו" או שפשוט אנו לא משיגים את מה שאנו רוצים ומתייאשים לגמרי מה"חירות" במסקנה שאין אנו יכולים יותר לבוא לחיים מאושרים,

וכאן צריך לעשות סדר!, תאר לעצמך ראש ממשלה שיש לו שרים, ביום בהיר הוא מתפטר מתפקידו והשר לוקח את הראשות ומתחיל למשול על ראש הממשלה לתת לו הוראות איך לנהל את עניי המדינה וכו' הרי מהר מאוד תיהפך המדינה לסדום ועמורה מפני שהשר אין לו שום כח ומידע נגד האוייבים אין לו ידע בכלכלה כלום והוא יכול רק להרוס את מה שיש,

לנו יש גוף ונשמה, הגוף יש לו את התפקיד שלו והנשמה יש לה את התפקידים שלה אך אל להתבלבל מי מביניהם הוא ה'מלך', מי הוא המושל על כל המערכת הזאת על כל החיבור הזה של גוף ונשמה, הרי בוודאי שהנפש הוא המלך כי אין להגוף שום תנועה וחיות כי אם על ידי הנפש. וכשהגוף יש לו החלטות משל עצמו בלי קבלת מרות ממלכו - הנפש הרי זה כעין השר שלקח שליטה במלכות, כי מה שהגוף רוצה להרגיש שווה, להרגיש טוב עם תענוג כזה או אחר זו לא 'חירות' ומלוכה אלא זו התנשאות של עבד שלא במקום, כי בזה שהאדם רוצה כל תאוה או גירו חיצוני שיעשה לו טוב הרי שבאמת הוא דווקא נהיה 'עבד' לגורם החיצוני שזה אומר שהוא נהיה עבד לזולת, לפעמים זה אדם, לפעמים זה כסף, וכל חיותו וקיומו תלויה ועומדת בסיפוק הזה שיש לו, וכשאינו לו

פניני אור

ששמעת מכבר, ואל תניח מחשבותיך שימשלו עליך חלילה, לחם עמהם וברח מהם בשב ואל תעשה ובכל הדרך כים והעצות ששמעת והבנת, והעקר שעל כל פנים תקבע עתים לתורה כמה שעות בכל יום ובעת הטרדא על כל פנים איזה שעות קטנות, ומאליך תבין איך לגבגב ולגזל ימים ושעות מתוך הבלבול והטרדא של הכל לחטף בהם חיי עולם חיי נצח. (עלים לתרופה מכתב ע"ז).

השם יתברך יעזר לך שתהיה בן חורין באמת ולא תהיה משעבד לשום דבר ואינו לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה, למען השם למען השם הזהר והזהר לבל תשכח את עצמך וחסך ואכל חטף ואכל תורה ותפלה בכל יום כל מה דאפשר, וכאשר כתבת בעצמך שאתה רואה בעיניך מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שאסור לומר לכשאפנה אשנה, זכר אל תשכח מה שדברנו בשבת העבר ומה שדברנו בשבועות ומה